

ke, fordi jeg siger, at det er noget vidunder. Jeg synes bare, at det skal med i betragtningen, når man beskriver det, som at visse grupper af klienter nærmest vil blive efterladt i små kommuner, der slet ikke ved, hvad de skal gribe og gøre i. Sådan vil det jo ikke være.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Mange af de her mennesker bor jo i kommuner, der er ganske store i dag, og som i dag har problemer på f.eks. socialområdet, hvor man også har ganske specialiserede tilbud.

Kl. 19.50

Men stadig væk med hensyn til økonomien er det, hvad angår de tomme pladser, i dag amterne, der betaler for institutionerne, og dermed sikrer de, at der også er betaling af løn og husleje og alle de faste udgifter, selv om pladserne står tomme lige i øjeblikket eller i en periode.

På et andet område, nemlig de sociale opholdssteder, har man en takstfinansiering, hvor der bliver betalt pr. plads, og der ser vi, hvordan de åbner og lukker hele tiden, fordi der mangler betaling af de tomme pladser.

Derfor er det, vi er så nervøse for på det her område, at man også her vil kunne komme til at opleve, at institutionerne skal åbne og lukke, og derfor er det, vi spørger til, hvem der skal betale de tomme pladser.

Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren er enig i fru Carina Christensens betragtning om, at der skulle være en eller anden grundfinansiering, og hvem der så i givet fald skulle betale den grundfinansiering.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

For det første: Hvorfor skulle kommunerne ikke benytte specialinstitutioner? Det er da billigere, end hvis de selv begynder at lave nye institutioner eller nye behandlingstilbud. Som regel ligger der jo sund fornuft i at benytte en institution, som i forvejen har sagkundskab på et område.

Selvfølgelig kan reformen føre til nytænkning og til, at man på visse områder får brug for færre pladser på visse landsdækkende institutioner. Det kan jeg ikke udelukke. Det kan også føre til det modsatte. Så er det klart, at der kan opstå ventelister, og at der kan opstå mangel på pladser, men det kan der altså også i det nuværende system.

Jeg kender det som sagt lidt, og når jeg tænker på, hvad der er opstået og nedlagt af institu-

tioner i den tid, jeg kan huske, må jeg sige, at det jo altså ikke er et nyt problem, vi her står over for. Det skal slet og ret løses i den dialog mellem kommunerne og regionerne, som jeg beskrev.

Så vil jeg lige minde om, at der er dobbelt så mange forældre, som kan klage over afgørelserne nu, og når de klager, er der blevet mulighed for, at PPR kan rådføre sig med den nye VISO-institution. Så jeg synes altså, at man er dækket ret godt ind. Jeg siger ikke, at der ikke kan blive problemer, og at der ikke kan være ufuldstændigheder, men det er der altså også i det nuværende system.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har stor respekt for den personlige erfaring med systemet. Vi kommer alle sammen med vores forskellige konkrete og generelle viden om det, men jeg synes, at det er lidt ærgerligt, hvis man i diskussionen om det her lovforslag hele tiden skal holde det op imod, at det i hvert fald ikke er værre end det, der er i den nuværende situation.

Det forekommer lidt uambitiøst, for jeg tror ikke, at der er nogen her, der mener, at den nuværende opgaveløsning er perfekt, eller at man bør vende tilbage til den for enhver pris. Det, der er diskussionen her, er, hvordan det her kommer til at fungere. Jeg må sige, at jeg stadig væk ikke forstår, hvordan regionerne skal finansiere deres opgave, som er at sikre forsyning – det vil sige, at det må kunne antages, at der skal være tomme pladser – og hvordan de skal udvikle og administrere opgaven.

Hvis det skal være en ren takstfinansiering, må taksten skulle indeholde et overhead for alle de her opgaver. Det kan komme til at se meget dyrt ud for den enkelte kommune, især hvis den er uenig i den foranstaltning, som VISO måtte have rådet kommunen til at sætte i værk for det konkrete barn. Kan vi ikke få at vide, hvordan det er, at regionerne skal sikre, at det tilbud kan være til stede?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan kun svare med min sunde fornuft, som siger mig, at det ikke kan være første gang, man opererer med et system med takstfinansiering og ledige pladser. Kommunerne køber jo pladser hos hinanden i dag. Kommuner køber pladser på amtskommunale institutioner i dag.